

[Knud Jespersen.]

at disse profiler skal gå til direktør Zobel eller andre og helt uden om samfundsmekanismen.

Ved at nationalisere kan man også rationalisere. Vi kunne nøjes med to forsikringselskaber, og disse to forsikringselskaber ville kunne betjene ganske flere folk end dem, man har i øjeblikket. Det vil sige, at vi kan gøre visse direktører overflødige. Det har vi ikke noget imod; de kunne ansættes ved andet passende praktisk arbejde.

Må jeg så erindre om, at da man lavede denne kommission, da sagde den udmærkede daværende handelsminister Hilmar Baunsgaard, at baggrunden for dette forslag først og fremmest er forsikringserhvervets stadig voksende betydning i samfundshusholdningen og en dertil svarende voksende interesse i, at dansk forsikringsvæsen virker formålstjenligt og drives uden unødigt fordyrende omkostninger.

Det var i 1961-62, og siden har vi altså erfaret koncentration, sammenlægninger, mere magt på færre hænder, stigende udgifter til policerne og stigende profiler. Men de, der har mærket mindst til, at forsikringselskaberne blev stærkere, var de arme forsikringstagere, der ofte under falske forudsætninger tegnede forsikringer ud fra de store bogstaver i kontrakter og policer og så skulle have erstatning efter de små, og da blev der som regel meget lidt eller intet.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg mener som sagt fortsat, at dette er en slags generalprøve på en mere omfattende, mere aktuel drøftelse, så snart vi er kommet de måneder længere frem, som jeg tidligere har omtalt. Derfor skal jeg ikke gå i detaljer nu, men alligevel bliver jeg vel nødt til at svare på et par indlæg.

Hr. Glensgård havde nogle meget satiriske bemærkninger om værdien af kommissionens arbejde og om værdien af hr. Jens Otto Krag's arbejde. Jeg tror nok, at vi må sige til hinanden, at vi kan være uenige om tidsperioder, og vi kan være uenige om holdninger, men jeg har ingen grund til på nogen måde at deltage i en kritik af et meget sagligt, meget klart tænkt og et meget dybtgående stykke arbejde, meget stærkt passende til den pågældende tidssituation, fremført af

tidligere statsminister Jens Otto Krag i 1945.

Uanset at jeg også kunne have ønsket mig, at kommissionsarbejdet ikke havde haft den tidsmæssige længde, det har haft, så må jeg have lov at sige, at resultatet af kommissionsarbejdet er et dygtigt og dybtgående stykke arbejde, som der ikke er spor grund til at klandre, heller ikke nogen grund til at tro at det er forældet, når det fremkommer. Det har der ikke hidtil været nogen røster fremme om, efterhånden som de hidtidige betænkninger er kommet, og vi vil altså allerede i løbet af maj kunne tage stilling til, om denne mistanke er berettiget eller ej, for da kommer skadesforsikringsbranchen, og det er min opfattelse og min tro, at det vil være et igen dygtigt og tidsmæssigt ajourført stykke arbejde.

Hr. Poul Dam havde, og det er der vel ikke noget mærkeligt i, også nogle spøgefulde betragtninger om kommissionens varighed og muligheden for deres ophævelse af mere ubehagelige grunde. Jeg ville ikke have påberåbt mig kommissionsarbejdet, hvis ikke jeg lå inde med et ubetinget tilsagn om, at dette arbejde, fordi det kun mangler en allerede igangsat betænkning, hvor forarbejderne er færdiggjort og materialet indsamlet, fordi man har et klart overblik over den tidsplan, der er tale om, ifølge formanden vil blive afsluttet i indeværende år. Det er min motivering for at sige, at så finder jeg det rimeligt og, skal vi sige også hæderligt over for mennesker, der har brugt hundredvis af timer på at dykke ned i en problemstilling, at vi lader denne nært forestående afslutning være startsignalet til den helt nye lovgivning, som det mærkeligt nok er gået hen over hovederne på mange indledere at jeg foruddiskonterede og ikke nævnte som lapperier på den nuværende lov, men som en ny lovgivning om forsikringsvirksomhed.

Så er jeg enig med hr. Poul Dam, når han siger, at han ikke mener, at tingene kan gøres helt så enkelt i 1970'erne, som dette forslag lader ane. Jeg vil godt tilføje, at jeg samtidig ikke mener, de behøver gøres slet så dyrt som indeholdt i dette forslag.

Det får mig i den forbindelse til at sige til hr. Kaj Hansen, at jeg er taknemlig over hans understregede forståelse for socialde-